

ПРОТОКОЛ

№ 904

гр. Сливен, 26.11.2021 г.

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, VI СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Минчо Ст. Минев

при участието на секретаря Таня Т. Иванова
Сложи за разглеждане докладваното от Минчо Ст. Минев Гражданско дело № 20212230104924 по описа за 2021 година.
На именното повикване в 11:00 часа се явиха:

Молителят - дирекция „Социално подпомагане” - Сливен, редовно призована, представлява се по пълномощие от юриск. К. Т., надлежно упълномощен с пълномощно, представено днес.

Явява се и Т. Г. - зам. настойник на лицето, на което се иска да бъде предоставена социална услуга за резидентна грижа- по смисъла на чл. 95 ал. 2 от Закона за социални услуги (ЗСУ), като бъде настанено в специализирана институция- ИР. В. Г.. Това се установява от протокол за промяна на настойнически съвет от 21.01.2021 г. на Органа по настойничество и попечителство при на община Сливен. Ето защо, при отсъствие на настойника, тя разполага със същите правомощия като него- в този смисъл изрично чл.169 ал.1 от СК.

Настойник на Г. е ЗЛ. К. СТ., а това му качество е видно от удостоверение № 90/11.10.2013 г., издадено от органа по настойничество и попечителство при община Сливен.

ЮРИСК. Т.: Да се даде ход на делото.

ЗАМ. НАСТОЙНИКЪТ Г.: Да се даде ход на делото.

Съдът счита, че не са налице процесуални пречки и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ход на делото.

Съдът излага, че молбата на дирекция „Социално подпомагане” - Твърдица е с правно основание чл. 95 ал. 2 от ЗСУ и е за настаняване в социална услуга за резидентна грижа на пълнолетни лица, поставени под пълно запрещение, каквато е и ИР. В. Г. - настаняване в специализирана институция - в случая в Дом за пълнолетни лица с умствена изостаналост (ДПЛУИ)- Селище „Качулка“, с. Бяла, общ. Сливен. Всъщност, в случая се иска да бъде

продължена тази постановено по-рано във времето, от съд, настаняване на лицето. В този смисъл молбата на дирекцията е основа на разпоредбата на чл.101 от ЗСУ.

Компетентен да я разгледа, по правилата на родовата и местната подсъдност, е Сливенски районен съд.

Съдът ПРЕДОСТАВИ възможност на страните да изразят становище.

ЮРИСК. Т.: Поддържам молбата. Няма промяна в обстоятелствата. Моля да се приемат представените с нея писмени доказателства. Нямам искания за други доказателства.

ЗАМ. НАСТОЙНИКЪТ Г.: Поддържам искането на директора на дирекция „Социално подпомагане” - гр. Сливен за настаняване на лицето в дома, за срок от три години. При И. след раждането е проведена процедура за осиновяване, след което осиновителите се отказват и от там нататък тя е в институции до настоящия момент. Тя е лежачо болна, на постелен режим. Там се храни и цялото ѝ ежедневие преминава в лежачо положение. От раждането е така и поради тази причина вероятно се е развалило осиновяването. Тя не може да стои в седнало положение. Казва няколко думички, съвсем ограничени. Няма близки и роднини, никога не е търсена и посещавана. Нуждае се от цялостна грижа.

СЪДЪТ: Явно е при това положение, че предвиденото в чл. 97 ал. 2 от ЗСУ изслушване на лицето, което се иска да бъде настанено в специализирана институция, не е възможно да се осъществи.

Категоричното становище на председателя на съдебния състав е, че нито трябва, нито пък е възможно да се провежда изслушване, както и че не трябва, нито пък е възможно да се иска да се представи писмено изявление на лицето за желанието му или не, да бъде настанено в специализирана институция или социална услуга, респ. настаняването да бъде продължено. Така е, защото видно от молбата на дирекция „Социално подпомагане”, както и от представените с нея писмени материали, лицето е със здравословно състояние, дало основание на съда да го постави под пълно запрещение. Така, в мотивите си Плевенски окръжен съд, в решение от 03.12.1999 г. е съобразил и взел предвид, че Пенева „страда от олигофрения, в степен на идиотия“. Така също, съгл. чл. 5 ал. 1 от ЗЛС, пълнолетните, които поради слабоумие или душевна болест не могат да се грижат за своите работи, се поставят под пълно запрещение и стават недееспособни. А е категорично ясно, че дееспособността е възможността едно физическо лице да упражнява правата си и да поема задължения, т.е. на практика да реализира правоспособността си, която придобива с факта на раждането си. Ето защо, председателя на съдебния състав не може да разбере, съотв. и да приеме, заложеното в закона- ЗСУ, непреодолимо противоречие със ЗЛС- след като съд вече е поставил едно лице под пълно запрещение и с това му е отнел дееспособността, след това да му се дава право да изразява воля и то пред съд. Та нали именно това е преценил окръжния съд- че волята на лицето е засегната, опорочена и по тази причина не може да формира такава! Мислимо и логично е лицето да бъде изслушвано пред окръжния съд, в производството за поставянето му под пълно запрещение- защото тогава за първи път съд може да добие лични впечатления от лицето. След като веднъж обаче това е сторено и след като при това е възприето, че

лицето не може да ръководи постъпките си и да се грижи за себе си, кому е нужно и как е възможно въобще да се получи, това лицето да изрази волята си- желанието си, пред съда. Това е юридически, а практиката показва- и житейски, абсурд. Така също, според председателя на съдебния състав е пределно ясно, че тези лица не са и грамотни- та те не могат да формират воля, камо ли да знаят да четат и пишат. Това с основание поражда въпроса как лицето писмено ще изрази желанието си !??

Предвид тези обстоятелства, съда указа на директора на ДСП да не осигурява присъствието на лицето в заседанието.

Всъщност, може да се коментира и следното: в това производство съда е поставен, така да се каже, пред свършен факт, в смисъл, че поставянето под пълно запрещение на лицето не му оставя никаква друга възможност, освен да удовлетвори молбата на дирекция „Социално подпомагане“- защото, ако постъпи по обратния начин, възникват въпросите: какво ще се случи с това лице; къде и с кого ще живее то? И как настойника му, който е директора на дома, ще изпълнява задълженията си по чл. 163 ал. 1 и чл. 164 ал. 3 от СК?

Все в този ред на мисли е ненужно да се ангажира и вещо лице. Това само би натоварило бюджета на съда с възнаграждението му.

Впрочем, за всички тези факти, вкл. и последния, председателя на съдебния състав е придобил лични впечатления по вече приключили подобни производство, по които е бил докладчик.

След като изслуша становището на процесуалния представител на молителя, а също и мнението на настойника на поставената под пълно запрещение (в случая зам. настойника), съда трябва да предприеме процесуални действия по събиране на доказателствата. Според съда, като писмени такива следва да се приемат представените от дирекцията- с молбата й, по която е образувано настоящото дело документи, тъй като те са относими към предмета на делото и необходими за правилното му изясняване.

Ето защо, Сливенски районен съд

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПУСКА, ПРИЕМА и ПРИЛАГА като писмени по делото доказателства представените с молбата, по която е образувано делото, документи- заповед № СУ/ДСН/189-1/26.10.2021 г. на директора на ДСП Сливен; доклад по чл. 95, ал. 3, т. 1 от ЗСУ; становище от настойник; предварителна оценка на потребностите от социални услуги; справка по чл. 95, ал. 3, т. 3 от ЗСУ; решение от 03.12.1999 г. на Окръжен съд - Плевен; удостоверение № 90/11.10.2013 г., издадено от Орган по настойничество и попечителство при община Сливен; удостоверение № 1080/20.06.2001 г. за верен ЕГН; удостоверение № 2547/02.12.2014 г. за идентичност на лице с различни имена.

Съдът **ОБЯВЯВА**, че му е служебно известно обстоятелството, че с влязло в сила решение на Сливенски районен съд- № 1244/26.10.2018 г. по гр. дело № 5023/2018 г., лицето е било настанено, за срок от три години, в Дома за пълнолетни лица с умствена изостаналост- Селище „Качулка“, с. Бяла, общ. Сливен.

Съдът счита делото за изяснено от фактическа страна, а и защото доказателствени или други искания не се правят,

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА съдебното дирене и

ДАВА ХОД на делото ПО СЪЩЕСТВО

ЮРИСК. Т.: Моля да уважите молбата на дирекция „Социално подпомагане” - Сливен и да постановите решение, по силата на което лицето ИР. В. Г., да бъде настанено в специализираната институция Дом за пълнолетни лица с умствена изостаналост (ДПЛУИ)-община Сливен, с. Бяла, селище „Качулка”, за срок от три години.

ЗАМ. НАСТОЙНИКЪТ Г.: Моля да уважите молбата на дирекция „Социално подпомагане”.

След като изслуша становищата на страните по съществото на спора, съда

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

ОБЯВЯВА делото за решаване.

СЪОБЩАВА на страните, че ще се произнесе с решение, което ще бъде ОБЯВЕНО на 23.12.2021 г.

Съдът указва, че постановените днес актове не подлежат на обжалване.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието по делото се закри в 11:10 часа.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____

Секретар: _____